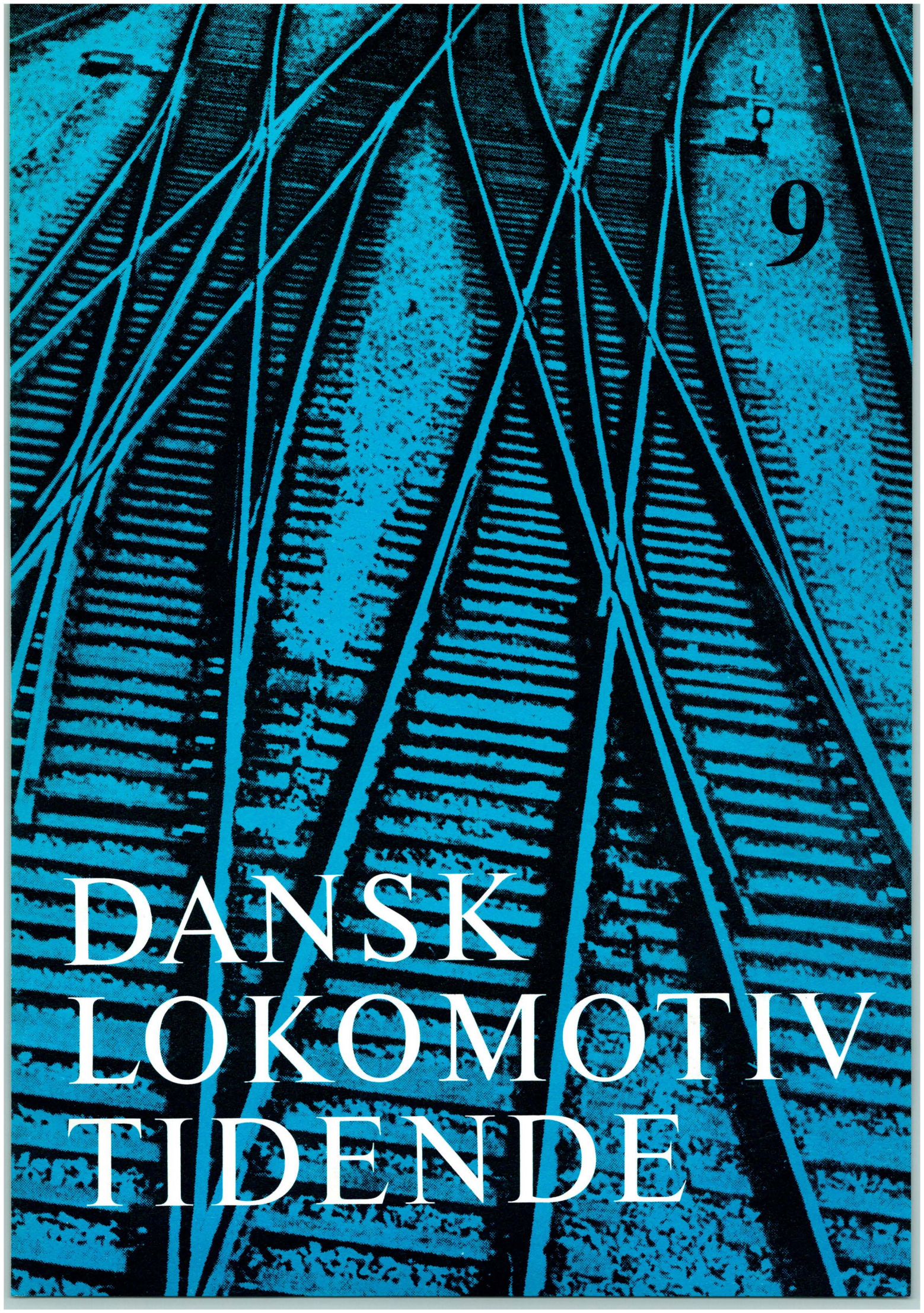

9

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. OKTOBER 1973 – 73. ARGANG

9

Indhold:

Indkomspolitik	2
Jernbane-Tidende 75 år	3
Løn oktober 1973	4
Pension oktober 1973	6
Tidssvarende ægteskabslov	8
Skattepolitik	10
Benguela jernbane	15
Om ØD	16
3 D-plan for nyt t-banetog	17
Fra medlemskredsen – Løndemokrati	18
Tjenestemands- og funktionær- konference	19
Personalialia	19

Redaktører:
E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell, (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Dyrtidsreguleringen har været i søgelyset på forskellig måde. Især ved overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked optog den begge parter. Arbejdsgiverne ville have den afskaffet, og LO krævede dens dækningsprocent forbedret for eget forhandlingsområde, samtidig med, at der pegedes på den alt for store dækning nogle tjenestemandsgupper fik. Vi kender den med, at et pund smør ikke er dyrere for en generaldirektør end for den, som grupperes på laveste løntrin i lønssystemet. Som et produkt af disse overenskomstforhandlinger besluttedes det at nedsætte en dyrtidskommission til at kulegrave hele problematikken omkring dyrtidsreguleringen.

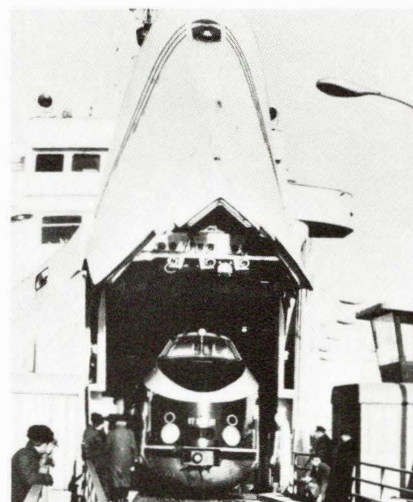
Som tjenestemand kan det føles som et anslag mod ordningen, og en ændring i denne kan kun accepteres, så vidt som der ikke bliver en ringere dækning i en fremtidig ordning. Selvom en kommission nu arbejder med spørgsmålet, er der stadig kredse, som har appetit til at pille ved systemet. Partiet Venstre har meldt sig med forslag om indefrysning af et antal dyrtidsportioner. Foreløbig tre. Og det kan næppe tænkes, at der stoppes ved dem. Ifald det gøres, har forslaget ikke stor betydning for den prisdæmpning, der menes opnået med indefrysningen. I stedet for udbetaling af disse tre dyrtidsportioner, som ventes til udbetaling i løbet af 1974, vil man give et nedslag i den skattepligtige indkomst på 1.000 kr. Heri skal være taget hensyn til den del af dyrtidsportionerne, der vil fragå til skat og prisstigninger i øvrigt. Det lyder meget besnærende, men forslaget indebærer blot en lønmæssig nedbremsning i en kort periode uden større virkning for prisfastsættelserne, der for tiden er under stor påvirkning af verdensmarkedets priser på råstoffer. Hvad vil man da med de kommende dyrtidsportioner der udover? Ondets rod – landets økonomiske ophedede situation – løses ikke med den slags forslag. Indefrysningen betyder en besparelse for staten i forhold til dens arbejdstagere, men med hensyn til den private sektormistes et skatteprovenu, som formentlig skal dækkes af de besparelsesforslag Venstre i øvrigt fører frem. Forslag, der direkte sigter på sociale samt uddannelses- og kulturmæssige forringelser. De goder, som også på disse områder er opnået, skal beskæres. Det er nok muligt fremskridtet er så stærkt på vej i almindelighed, at det er vanskeligt med indpasning i systemet uden spild på forskellig måde.

Det er måske læren, der kan drages af de sidste års store reformpolitik, men på den anden side, må også fuld beskæftigelse have sin pris. Det er ikke blot kapitalejeren, som skal have retten til højere indkomst. Afstanden fra os til ham synes uddybet, og det siger lidt om, at her er et område at tage hårdt fat på. Kapitalen sætter ikke mindst over ejendomssektoren en rotation i gang, som i alt for stærk grad presser den økonomiske situation. Og hvad med den lønbesparelse virksomhederne opnår ved indefrysningen? Næh, her halter forslaget afgørende. Skal den besparelse ikke under kontrol? Det anbefales partiet Venstre at tage sig lidt kraftigere af den problematik sammen med foranstaltninger til pris- og avancestop. Vi tror desværre ikke, at resten af befolkningen, som ikke-lønmodtagere er så samfundsvenlige, at de frivilligt vil underkaste sig bindinger, som de, der nu foreslås over for lønmodtagere. Og de er i så henseende lige lidt venlige, enten det ene eller andet styre sidder med regeringsmagten.

Jernbane-Tidende

75 år

Det er 75 år siden første nummer af Jernbane-Tidende kom. Hvad rummer ikke dette tidsrum af udvikling, som også genspejler sig i fagbevægelsens medlemsblades behandling af organisations- og samfundsmæssige interesser.

Gennem tiderne har bladets holdning ligget helt på linie med dansk fagbevægelses, selvom der i tjenestemandsgupperne kan være forskellig politisk holdning. Man har været konsekvent og har stået solidarisk med arbejderne.

Jernbane-Tidende er et velredigeret blad, og dets skiftende redaktører har formået at give det en placering overfor en større kreds end medlemskredsen.

Jernbane-Tidende har med vægt udtrykt tjenestemændenes krav og ønsker, naturligvis især jernbanemændenes. Vi ønsker bladet til lykke med jubilæet.

Løn 1. oktober 1973

Incl. dyrtidstillæg 18 pct.

Skala- trin	Grund- sats	A. P. till.	VI		V		IV		III		II		I		0	
			Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt	Sted- tillæg m. v.	Ialt
1	29.913,00	1.800	4.935,94	36.648,94	4.187,82	35.900,82	3.439,70	35.152,70	2.692,76	34.405,76	1.944,64	33.657,64	1.196,52	32.909,52	448,40	32.161,40
	2.492,75	150	411,33	3.054,08	348,99	2.991,74	286,65	2.929,40	224,40	2.867,15	162,06	2.804,81	99,71	2.742,46	37,37	2.680,12
2	30.735,46	1.800	5.071,64	37.607,10	4.303,46	36.838,92	3.534,10	36.069,56	2.765,92	35.301,38	1.997,74	34.533,20	1.229,56	33.765,02	461,38	32.996,84
	2.561,29	150	422,64	3.133,93	358,62	3.069,91	294,51	3.005,80	230,50	2.941,79	166,48	2.877,77	102,47	2.813,76	38,45	2.749,74
3	31.580,34	1.800	5.210,88	38.591,22	4.421,46	37.801,80	3.632,04	37.012,38	2.842,62	36.222,96	2.053,20	35.433,54	1.263,78	34.644,12	473,18	33.853,52
	2.631,70	150	434,24	3.215,94	368,45	3.150,15	302,67	3.084,37	236,88	3.018,58	171,10	2.952,80	105,31	2.887,01	39,43	2.821,13
4	32.448,82	1.800	5.353,66	39.602,48	4.543,00	38.791,82	3.731,16	37.979,98	2.920,50	37.169,32	2.108,66	36.357,48	1.298,00	35.546,82	486,16	34.734,98
	2.704,07	150	446,14	3.300,21	378,59	3.232,66	310,93	3.165,00	243,38	3.097,45	175,72	3.029,79	108,17	2.962,24	40,52	2.894,59
5	33.342,08	1.800	5.501,16	40.643,24	4.668,08	39.810,16	3.833,82	38.975,90	3.000,74	38.142,82	2.167,66	37.309,74	1.333,40	36.475,48	500,32	35.642,40
	2.778,51	150	458,43	3.386,94	389,01	3.317,52	319,49	3.248,00	250,06	3.178,57	180,64	3.109,15	111,12	3.039,63	41,69	2.970,20
6	34.258,94	1.800	5.652,20	41.711,14	4.796,70	40.855,64	3.940,02	39.998,96	3.083,34	39.142,28	2.226,66	38.285,60	1.369,98	37.428,92	513,30	36.572,24
	2.854,92	150	471,01	3.475,93	399,72	3.404,64	328,33	3.333,25	256,94	3.261,86	185,55	3.190,47	114,16	3.119,08	42,77	3.047,69
7	35.200,58	1.800	5.807,96	42.808,54	4.927,68	41.928,26	4.048,58	41.049,16	3.168,30	40.168,88	2.288,02	39.288,60	1.407,74	38.408,32	527,46	37.528,04
	2.933,39	150	483,99	3.567,38	410,64	3.494,03	337,38	3.420,77	264,02	3.347,41	190,66	3.274,05	117,31	3.200,70	43,95	3.127,34
8	36.168,18	1.800	5.967,26	43.935,44	5.063,38	43.031,56	4.159,50	42.127,68	3.255,62	41.223,80	2.350,56	40.318,74	1.446,68	39.414,86	542,80	38.510,98
	3.014,02	150	497,27	3.661,29	421,95	3.585,97	346,62	3.510,64	271,30	3.435,32	195,88	3.359,90	120,56	3.284,58	45,23	3.209,25
9	37.162,92	1.800	6.132,46	45.095,38	5.202,62	44.165,54	4.273,96	43.267,88	3.344,12	42.307,04	2.415,46	41.378,38	1.486,80	40.449,72	556,96	39.519,88
	3.096,91	150	511,04	3.757,95	433,56	3.680,47	356,17	3.603,08	278,68	3.525,59	201,29	3.448,20	123,90	3.370,81	46,42	3.293,33
10	38.184,80	1.800	6.300,02	46.284,82	5.345,40	45.330,20	4.390,78	44.375,58	3.436,16	43.420,96	2.481,54	42.466,34	1.526,92	41.511,72	572,30	40.557,10
	3.182,07	150	525,00	3.857,07	445,45	3.777,52	365,90	3.697,97	286,35	3.618,42	206,80	3.538,87	127,24	3.459,31	47,69	3.329,26
11	39.235,00	1.800	6.473,48	47.508,48	5.492,90	46.527,90	4.512,32	45.547,32	3.531,74	44.566,74	2.549,98	43.584,98	1.569,40	42.604,40	588,82	41.623,82
	3.269,59	150	539,45	3.959,04	457,74	3.877,33	376,02	3.795,61	294,31	3.713,90	212,50	3.632,09	130,78	3.550,37	49,07	3.468,66
12	40.314,70	1.800	6.651,66	48.766,36	5.643,94	47.758,64	4.636,22	46.750,92	3.628,50	45.743,20	2.620,78	44.735,48	1.613,06	43.727,76	604,16	42.718,86
	3.359,56	150	554,31	4.063,87	470,33	3.979,89	386,35	3.895,91	302,38	3.811,94	218,40	3.727,96	134,42	3.643,98	50,35	3.559,91
13	41.422,72	1.800	6.834,56	50.057,28	5.799,70	49.022,42	4.763,66	47.986,38	3.727,62	46.950,34	2.692,76	45.915,48	1.656,72	44.879,44	621,86	43.844,58
	3.451,90	150	569,54	4.171,44	483,31	4.085,21	396,97	3.998,87	310,63	3.912,53	224,39	3.826,29	138,06	3.739,96	51,82	3.653,72
14	42.562,60	1.800	7.023,36	51.385,96	5.959,00	50.321,60	4.894,64	49.257,24	3.830,28	48.192,88	2.767,10	47.129,70	1.702,74	46.065,34	638,38	45.000,98
	3.546,89	150	585,28	4.282,17	496,58	4.193,47	407,88	4.104,77	319,19	4.016,08	230,59	3.927,48	141,89	3.838,78	53,20	3.750,09
15	43.733,16	1.800	7.215,70	52.748,86	6.123,02	51.656,18	5.029,16	50.562,32	3.936,48	49.469,64	2.842,62	48.375,78	1.748,76	47.281,92	656,08	46.189,24
	3.644,43	150	601,31	4.395,74	510,26	4.304,69	419,10	4.213,53	328,04	4.122,47	236,89	4.031,32	145,73	3.940,16	54,68	3.849,11
16	44.935,58	1.800	7.413,94	54.149,52	6.290,58	53.026,16	5.167,22	51.902,80	4.043,86	50.779,44	2.920,50	49.656,08	1.797,14	48.532,72	673,78	47.409,36
	3.744,64	150	617,82	4.512,46	524,21	4.418,85	430,60	4.325,24	336,98	4.231,62	243,37	4.138,01	149,76	4.044,40	56,14	3.950,78
17	46.171,04	1.800	7.618,08	55.589,12	6.464,04	54.435,08	5.310,00	53.281,04	4.155,96	52.127,00	3.000,74	50.971,78	1.846,70	49.817,74	692,66	48.663,70
	3.847,59	150	634,84	4.632,43	538,67	4.536,26	445,54	4.440,09	346,33	4.343,92	250,06	4.247,65	153,89	4.151,48	57,72	4.055,31
18	47.440,72	1.800	7.828,12	57.068,84	6.642,22	55.882,94	5.452,14	54.695,86	4.269,24	53.509,96	3.083,34	52.324,06	1.897,44	51.138,16	711,54	49.952,26
	3.953,40	150	652,39	4.755,74	553,52	4.656,92	454,59	4.557,99	355,77	4.459,17	256,94	4.360,34	158,12	4.261,52	59,29	4.162,69
19	48.745,80	1.800	7.677,08	58.222,88	6.512,42	57.058,22	5.347,76	55.893,56	4.184,28	54.730,08	3.021,98	53.567,78	1.859,68	52.405,48	697,38	51.243,12
	4.062,15	150	639,76	4.851,91	542,71	4.754,86	445,65	4.657,80	348,69	4.560,84	251,84	4.463,99	154,98	4.367,13	58,12	4.270,27
20	50.086,28	1.800	7.513,06	59.399,34	6.370,82	58.257,10	5.228,58	57.114,86	4.092,24	55.978,52	2.954,72	54.841,00	1.818,38	53.704,66	680,86	52.567,14
	4.173,86	150	626,09	4.949,95	530,90	4.854,76	435,72	4.759,58	341,02	4.664,88	246,23	4.570,09	151,53	4.475,39	56,74	4.380,60
21	51.463,34	1.800	7.333,70	60.597,04	6.216,24	59.479,58	5.099,96	58.363,30	3.990,76	57.254,10	2.881,56	56.144,90	1.772,36	55.035,70	664,34	53.927,68
	4.288,62	150	611,14	5.049,76	518,02	4.956,64	424,99	4.863,61	332,56	4.771,18	240,13	4.678,75	147,69	4.586,31	55,36	4.493,98
22	52.878,16	1.800	7.139,00	61.817,16	6.048,68	60.726,84	4.959,54	59.637,70	3.881,02	58.559,18	2.802,50	57.480,66	1.723,98	56.402,14	645,46	55.323,62
	4.406,52	150	594,91	5.151,43	504,05	5.060,57	413,29	4.969,81	323,42	4.879,94	233,54	4.790,06	143,66	4.700,18	53,79	4.610,31
23	54.333,10	1.800	6.927,78	63.060,88	5.868,14	62.001,24	4.808,50	60.941,60	3.763,02	59.896,12	2.716,36	58.849,46	1.670,88	57.803,98	625,40	56.758,50
	4.527,76	150	577,32	5.255,08	489,01	5.166,77	400,71	5.078,47	313,59	4.991,35	226,37	4.904,13	139,24	4.817,00	52,12	4.729,88
24	55.826,98	1.800	6.698,86	64.325,84	5.672,26	63.299,24	4.644,48	62.271,46	3.634,40	61.261,38	2.624,32	60.251,30	1.613,06	59.240,04	602,98	58.229,96
	4.652,25	150	558,24	5.360,49	472,69	5.274,94	387,04	5.189,29	302,87	5.105,12	218,70	5.020,95	134,42	4.936,67	50,25	4.852,50
25	57.362,16	1.800	6.453,42	65.615,58	5.461,04	64.623,20	4.468,66	63.630,82	3.496,34	62.638,50	2.524,02	61.686,18	1.551,70	60.713,86	579,38	59.741,54
	4.780,18	150	537,79	5.467,97	455,09	5.385,27	372,39	5.302,57	291,37	5.221,55	210,34	5.140,52	129,31	5.059,49	48,29	4.978,47
26	58.939,82	1.800	6.189,10	66.928,92	5.233,30	65.973,12	4.278,68	65.018,50	3.347,66	64.087,48	2.416,64	63.156,46	1.485,62	62.225,44	554,60	61.294,42
	4.911,66	150	515,75	5.577,41	436,10	5.497,76	356,55	5.418,21	278,97	5.340,63	201,38	5.263,04	123,80	5.185,46	46,21	5.107,87
27	60.559,96	1.800	5.904,72	68.264,68	4.990,22	67.350,18	4.075,72	66.435,68	3.188,36	65.548,32	2.301,00	64.660,96	1.413,64	63.773,60	527,46	62.887,42
	5.046,67	150	492,06	5.688,73	415,85	5.612,52	339,64	5.536,31	265,69	5.462,36	191,75	5.388,42	117,80	5.314,47	43,95	5.240,62
28	62.226,12	1.800	5.600,28	69.626,40	4.729,44	68.755,56	3.858,60	67.884,72	3.018,44	67.044,56	2.178,28	66.204,40	1.338,12	65.364,24	497,96	64.524,08
	5.185,51	150	466,69	5.802,20	394,12	5.729,63	321,55	5.657,06	251,54	5.587,05	181,53	5.517,04	111,51	5.447,02	41,50	5.377,01
29	63.937,12	1.800	5.274,60	71.011,72	4.											

1.10.1973:

Grundsatsen er forhøjet fra 24.950 kr. til 25.350 kr. Det almindelige pensionsgivende tillæg er forhøjet fra 900 kr. til 1.800 kr.

Det midlertidige tillæg til generelle og specielle tillæg er forhøjet fra 62% til 65%.

1.4.1974:

Grundsatsen forhøjes fra 25.350 kr. til 25.700 kr. Det almindelige pensionsgivende tillæg forhøjes fra 1800 kr. til 2.760 kr.

Det midlertidige tillæg til generelle og specielle tillæg forhøjes fra 65% til 67%.

1.10.1974:

Grundsatsen forhøjes fra 25.700 kr. til 26.100 kr. Det almindelige pensionsgivende tillæg forhøjes fra 1800 kr. til 2.760 kr.

Det midlertidige tillæg til generelle og specielle tillæg forhøjes fra 67% til 70%.

Dyrtidstillæg:

I oversigten indgår ikke eventuel forhøjelse af dyrtidstillæg pr. 1.4.1974 og 1.10.1974.

Bruttoopsparing

Fra 1. oktober 1973 skal tjenestemænd, der lønnes efter skalatrin 26 og derover opspare 3% af den for skalatrinet gældende grundsats excl. dyrtidstillæg. Beløbet svarer til $\frac{1}{3}$ af de dyrtidsportioner der udløstes 1. april 1973 og 1. oktober 1973.

Kildeskat

Opsparingen fradrages lønnen. Der indeholdes kildeskat af opsparingsbeløbet.

Nettoopsparing

Opsparingen - kildeskat = nettoopsparing opsamles og bindes indtil 1. juli 1980, hvor beløbet frigives med tilskrevne renter.

Forrentning

5% p.a. - tilskrevne renter er fritaget for indkomstskat.

Skalatrin	»Tvungen opsparing«	
	Arlig	Manedlig
26	1.498,47	124,87
27	1.539,66	128,31
28	1.582,02	131,84
29	1.625,52	135,46
30	1.670,22	139,19
31	1.716,15	143,01
32	1.763,34	146,95
33	1.811,82	150,99
34	1.861,65	155,14
35	1.912,86	159,41
36	1.965,45	163,79
37	2.019,51	168,29
38	2.075,04	172,92
39	2.132,10	177,68
40	2.190,75	182,56
41	2.250,99	187,58
42	2.312,88	192,74
43	2.376,48	198,04
44	2.441,85	203,49
45	2.508,99	209,08
46	2.577,99	214,83
47	2.721,72	226,81
48	2.942,79	245,23
49	3.186,42	265,54
50	3.578,37	298,20
51	4.063,25	338,60
52	4.478,22	373,19
53	5.046,38	420,53

Emolumenter

1. oktober

1973

Rettelsesblad

til lommebogen

side 325

Ydelsens art		Emolumenter	
		Lokomotivpersonale 21., 19., 17. og 15. lrm.	13., 10., 8. og 7. lrm.
Timepenge		2,28	2,14
Fulde dagpenge		42,80	40,40
Tillæg for 1.-4. dag		9,60	7,45
Nedsatte dagpenge		30,10	28,90
Hotel- dispositionsbeløb	København	98,50	98,50
	Øvrige land	67,25	67,25
Natophold uden dokumentation	Fast godtgørelse	40,00	40,00
	Nedsat godtgørelse	30,00	30,00
Kørepenge		2,00	1,67
Rangergodtgørelse		1,00*	0,84
Natpenge	Kl. 17-22	3,65	3,65
	Kl. 22-6	5,90	5,90
For tjeneste på grundlovsdag fra kl. 12, juleaftensdag kl. 14 og lørdag fra kl. 14 til søndag kl. 24 samt skæve helligdage 0-24		6,80	6,80
For mere end 3-delt tjeneste		3,30	3,30
For delt tjeneste udov. 12. time		1,58	1,58

* 21. lrm.
undtaget

Pension 1. oktober 1973

6

Egenpension 1. oktober 1973 (incl. dyrtidstillæg 18 %)

Skala- trin	Pension for 1 ars pensionsalder		Højeste pension incl. dyr- tidstillæg m.v. 37 + (3)
	Grundpension	Grundpension + dyrtidstillæg + ureg. tillæg	
(1)	(2)	(3)	(4)
1	532,350	655,17300	24.241,40
2	542,805	667,50990	24.697,87
3	553,545	680,18310	25.166,77
4	564,585	693,21030	25.648,78
5	575,940	706,60920	26.144,54
6	587,595	720,36210	26.653,40
7	599,565	734,48670	27.176,01
8	611,865	749,00070	27.713,03
9	624,510	763,92180	28.265,11
10	637,500	779,25000	28.832,25
11	650,850	795,00300	29.415,11
12	664,575	811,19850	30.014,34
13	678,660	827,81880	30.629,30
14	693,150	844,91700	31.261,93
15	708,030	862,47540	31.911,59
16	723,315	880,51170	32.578,93
17	739,020	899,04360	33.264,61
18	755,160	918,08880	33.969,29
19	771,750	937,66500	34.693,61
20	788,790	957,77220	35.437,57
21	806,295	978,42810	36.201,84
22	824,280	999,65040	36.987,06
23	842,775	1.021,47450	37.794,56
24	861,765	1.043,88270	38.623,66
25	881,280	1.066,91040	39.475,68
26	901,335	1.090,57530	40.351,29
27	920,064	1.107,27552	40.969,19
28	937,008	1.127,26944	41.708,97
29	954,408	1.147,80144	42.468,65
30	972,288	1.168,89984	43.249,29
31	990,660	1.190,57880	44.051,42
32	1.009,536	1.212,85248	44.875,54
33	1.028,928	1.235,73504	45.722,20
34	1.048,860	1.259,25480	46.592,43
35	1.069,344	1.283,42592	47.486,76
36	1.090,380	1.308,24840	48.405,19
37	1.112,004	1.333,76472	49.349,29
38	1.134,216	1.359,97488	50.319,07
39	1.157,040	1.386,90720	51.315,57
40	1.180,500	1.414,59000	52.339,83
41	1.204,596	1.443,02328	53.391,86
42	1.229,352	1.472,23536	54.472,71
43	1.254,792	1.502,25456	55.583,42
44	1.280,940	1.533,10920	56.725,04
45	1.307,796	1.564,79928	57.897,57
46	1.335,396	1.597,36728	59.102,59
47	1.392,888	1.665,20784	61.612,69
48	1.453,596	1.736,84328	64.263,20
49	1.551,048	1.851,83664	68.517,96
50	1.693,968	2.020,48224	74.757,84
51	1.853,268	2.208,45624	81.712,88
52	1.984,608	2.363,43744	87.447,19
53	2.034,240	2.422,00320	89.614,12

Ægtefællepension 1. oktober 1973 (incl. dyrtidstillæg 18 %)

Skala- trin	Pension for 1 ars pensionsalder		Højeste pension incl. dyr- tidstillæg m.v. 37 + (3)
	Grundpension	Grundpension + dyrtidstillæg + ureg. tillæg	
(1)	(2)	(3)	(4)
1	446,790	545,21220	20.172,85
2	453,760	553,43680	20.477,16
3	460,920	561,88560	20.789,77
4	468,280	570,57040	21.111,10
5	475,850	579,50300	21.441,61
6	483,620	588,67160	21.780,85
7	491,600	598,08800	22.129,26
8	499,800	607,76400	22.487,27
9	508,230	617,71140	22.855,32
10	516,890	627,93020	23.233,42
11	525,790	638,43220	23.621,99
12	534,940	649,22920	24.021,48
13	544,330	660,30940	24.431,45
14	553,990	671,70820	24.853,20
15	563,910	683,41380	25.286,31
16	574,100	695,43800	25.731,21
17	584,570	707,79260	26.188,33
18	595,330	720,48940	26.658,11
19	606,390	733,54020	27.140,99
20	617,750	746,94500	27.636,97
21	629,420	760,71560	28.146,48
22	641,410	774,86380	28.669,96
23	653,740	789,41320	29.208,29
24	666,400	804,35200	29.761,02
25	679,410	819,70380	30.329,04
26	692,780	835,48040	30.912,77
27	705,266	846,61388	31.324,71
28	716,562	859,94316	31.817,90
29	728,162	873,63116	32.324,35
30	740,082	887,69676	32.844,78
31	752,330	902,14940	33.379,53
32	764,914	916,99852	33.928,95
33	777,842	932,25356	34.493,38
34	791,130	947,93340	35.073,54
35	804,786	964,04748	35.669,76
36	818,810	980,59580	36.282,04
37	833,226	997,60668	36.911,45
38	848,034	1.015,08012	37.557,96
39	863,250	1.033,03500	38.222,30
40	878,890	1.051,49020	38.905,14
41	894,954	1.070,44572	39.606,49
42	911,458	1.089,92044	40.327,06
43	928,418	1.109,93324	41.067,53
44	945,850	1.130,50300	41.828,61
45	963,754	1.151,62972	42.610,30
46	982,154	1.173,34172	43.413,64
47	1.020,482	1.218,56876	45.087,04
48	1.060,954	1.266,32572	46.854,05
49	1.125,922	1.342,98796	49.690,55
50	1.221,202	1.455,41836	53.850,48
51	1.327,402	1.580,73436	58.487,17
52	1.414,962	1.684,05516	62.310,04
53	1.448,050	1.723,09900	63.754,66

Som følge af den mellem økonomi- og budgetministeren og tjenestemændenes centralorganisationer indgåede aftale af 2. maj 1973 om justering af tjenestemandslønninger m.v. vil der med virkning fra 1. oktober 1973 i overensstemmelse med principperne i § 27, stk. 2, i lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension, sammenholdt med § 3 i lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., være at foretage følgende forhøjelser af pensioner m.v. fra staten, folkeskolen og folkekirken:

1) Under hensyn til, at den gældende lønskala forhøjes således, at årslønnen på 1. skalatrin med virkning fra 1. oktober 1973 ændres fra 24.950 kr. til 25.350 kr., forhøjes pensioner, der er ydet efter kapitel 2-5 i lov om tjenestemandspension eller omregnet efter lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., efterindtægt efter kapitel 6 i lov om tjenestemandspension samt ventepenge, rådighedsløn i henhold til § 32 i tjenestemandsløven og pensionslignende understøttelser således:

Det pr. 1. september 1973 udbetalte grundbeløb, d.v.s. det beløb, hvoraf der er beregnet dyrtidstillæg, forhøjes med 1,60 pct.

2) Endvidere kommer på samme baggrund nedennævnte forhøjede beløbssatser til anvendelse ved fastsættelse af pensioner i henhold til lov om tjenestemandspension, der udbetales første gang i tiden efter 1. oktober 1973:

a) Egenpensionens basisbeløb i henhold til lovens § 6, stk. 1, forhøjes fra 149,70 kr. til 152,10 kr.

b) Ægtefællepensionens basisbeløb i henhold til lovens § 12,

stk. 1, forhøjes fra 90,44 kr. til 91,89 kr.

c) Beløbsgrænserne i lovens §§ 5 og 6 forhøjes således:
141.900 kr. forhøjes til 144.170 kr.

49.900 kr. forhøjes til 50.700 kr.

49.901 kr. forhøjes til 50.701 kr.

d) De i lovens § 15, stk. 1, angivne satser for børnepensionstillæg og børnepension på 3.352,59 kr. og 6.705,18 kr. forhøjes til henholdsvis 3.406,23 kr. og 6.812,46 kr.

e) Pensionstillæg i henhold til lovens § 38, stk. 1, forhøjes fra 51,47 kr. til 52,29 kr.

3) Der ydes – jfr. kapitel 3 i den forannævnte aftale af 2. maj 1973 – med virkning fra 1. oktober 1973 et *ureguleret tillæg* – der udbetales månedlig og forud sammen med den øvrige efterlønsydelse – til pensioner m.v. efter følgende retningslinier:

a) *Egenpensioner, der udbetales første gang i tiden efter 1. oktober 1973:*

Tillægget udgør, når lønnen på det ved afskedigelsen opnåede løntrin, forøget med eventuelt personligt pensionsgivende tillæg, men exclusive almindeligt, ureguleret pensionsgivende tillæg i henhold til kapitel 3 i den forannævnte aftale af 2. maj 1973, ikke overstiger 50.700 kr. årlig, for hvert års pensionsalder, som er lagt til grund ved pensionens beregning, 27,00 kr. årlig.

Når lønnen på det ved afskedigelsen opnåede løntrin, forøget med eventuelt personligt pensionsgivende tillæg, men exclusive almindeligt, ureguleret pensionsgivende tillæg, overstiger 50.700 kr. årlig, udgør tillægget for hvert års pensi-

onsalder, som er lagt til grund ved pensionens beregning, 21,60 kr. årlig.

Såfremt en tjenestemand afskediges med pension, der er nedsat i henhold til § 6, stk. 2, i lov om tjenestemandspension, jfr. § 29 i lønnings- og klassificeringsloven, nedsættes det forannævnte tillæg med en tilsvarende procent.

b) *Ægtefællepensioner i henhold til lov om tjenestemandspension, der udbetales første gang i tiden efter 1. oktober 1973:*

Tillægget udgør $\frac{2}{3}$ af tillægget til egenpensionen.

Såfremt den afdøde tjenestemand var afskediget med pension inden 1. oktober 1973, fastsættes tillægget til ægtefællepensionen under hensyn til, om lønnen på det ved afskedigelsen opnåede løntrin, forøget med eventuelt personligt pensionsgivende tillæg, efter de fra 1. oktober 1973 gældende satser overstiger 50.700 kr. årlig eller ikke.

I tilfælde af, at ægtefællepensionen nedsættes i henhold til § 12, stk. 3, i lov om tjenestemandspension, finder der en tilsvarende nedsættelse sted af tillægget.

Ved deling af ægtefællepension mellem to eller flere berettigede i medfør af lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse med senere ændringer sker der en tilsvarende deling af tillægget til ægtefællepension.

c) *Enkepensioner efter tidligere tjenestemandsslove m.v., der udbetales første gang i tiden efter 1. oktober 1973:*

Tillægget udgør, når grundpensionen efter de fra 1. oktober 1973 gældende satser, jfr. nærværende cirkulæres punkt 1, ikke overstiger

25.635 kr. årlig, for hvert års omregnet pensionsalder, jfr. § 8 i lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsslove m.v., 18,00 kr. årlig.

Når grundpensionen efter de fra 1. oktober 1973 gældende satser overstiger 25.635 kr. årlig, udgør tillægget for hvert års omregnet pensionsalder 14,40 kr. årlig.

Ved deling af enkepension i medfør af lov nr. 102 af 14. marts 1941 med senere ændringer forholdes der med hensyn til tillægget til enkepension i overensstemmelse med det i nærværende cirkulære under punkt 3, litra b), sidste afsnit, anførte.

d) *Pensioner i henhold til lov om tjenestemandspension eller efter tidligere tjenestemandsslove m.v., som ydes fra tiden før 1. oktober 1973:*

For så vidt angår egenpensioner, hvortil der før 1. oktober 1973 er ydet tillæg på grundlag af satsen på 13,50 kr. årlig, fastsættes tillægget fra 1. oktober 1973 på grundlag af en sats på 27,00 kr. årlig for hvert års pensionsalder, som i henhold til lov om tjenestemandspension er lagt til grund ved pensionens beregning, respektive – med hensyn til pensioner efter tidligere tjenestemandsslove m.v. – for hvert års omregnet pensionsalder, jfr. § 8 i lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsslove m.v.

Såfremt der før 1. oktober 1973 er ydet tillæg til egenpension på grundlag af satsen på 10,80 kr. årlig, fastsættes tillægget fra 1. oktober 1973 på grundlag af en sats på 21,60 kr. årlig for hvert års pensionsalder, som i henhold til lov om tjenestemandspension er lagt til grund ved pensionens beregning, respektive – med hensyn til pensioner

efter tidligere tjenestemandsslove m.v. – for hvert års omregnet pensionsalder.

Med hensyn til ægtefællepensioner og enkepensioner, hvortil der før 1. oktober 1973 er ydet tillæg på grundlag af satsen på 9,00 kr. årlig, fastsættes tillægget fra 1. oktober 1973 på grundlag af en sats på 18,00 kr. årlig for hverts års pensionsalder, respektive omregnet pensionsalder.

Såfremt der før 1. oktober 1973 er ydet tillæg til ægtefællepension eller enkepension på grundlag af satsen på 7,20 kr. årlig, fastsættes tillægget fra 1. oktober 1973 på grundlag af en sats på 14,40 kr. årlig for hvert års pensionsalder, respektive omregnet pensionsalder.

e) Børnepensionstillæg og børnepensioner:

Der ydes til børnepensionstillæg og børnepensioner efter lov om tjenestemandspension eller tidligere tjenestemandsslove m.v., som udbetales fra tiden før 1. oktober 1973 eller første gang kommer til udbetaling i tiden efter 1. oktober 1973, et ureguleret tillæg på 144 kr. årlig for hvert børnepensionstillæg eller børnepension.

For så vidt angår børnepensioner til forældreløse børn i henhold til lov om tjenestemandspension eller tidligere tjenestemandsslove m.v. udgør tillægget dog for hver børnepension 288 kr. årlig.

Folkepensionens grundbeløb

Folkepensionens fulde grundbeløb andrager: Ægtepar – begge berettiget: 17.424 kr. Enlige og ægtepar – kun én berettiget: 11.436 kr.

Samordningsfradrag

Ægtepar – begge berettiget

2 pct.	348,48 kr.
74 pct.	12.893,76 kr.

Enlige m.fl.

2 pct.	228,72 kr.
74 pct.	8.462,64 kr.

Den gældende lovgivning vedrørende ægteskabelige forhold er tiden løbet fra. Denne lovgivning har kun undergået ganske få ændringer i løbet af de sidste 50 år. Derfor må den tilpasses den øvrige udvikling i vort samfund.

Det er formanden for Socialdemokratiets udvalg vedrørende reformer i ægteskabslovgivningen, kontorchef Knud-Erik Ziirsén, som giver udtryk for disse synspunkter i en samtale med DLT.

Nu har udvalget afgivet en betænkning, som udsendes til alle Socialdemokratiets foreninger i hele landet som debatoplæg, siger Knud-Erik Ziirsén videre, og vi håber i udvalget, at man overalt vil gå ind i overvejelser vedrørende disse betydningsfulde familieretslige forhold. Lighed, frihed og smidighed skal præge den nye ægteskabslov. Det har været målsætning for oplægget.

Hvad oplægget samler sig om

– Af rent arbejdsmæssige grunde har det været nødvendigt at samle udvalgets anstrengelser om at pege på nødvendige ændringer i loven om indgåelse af ægteskab og dets opløsning samt i loven om ægteskabets retsvirkninger fra 1925. Det har også været nødvendigt at finde frem til forslag på baggrund af de mange »papirløse ægteskaber«, der findes i dag, ligesom også storfamilierne har været inde i billedet. Det er advokat Allan Falk, ekspeditionssekretær Niels J. Bak, borgmester Edel Saunte, amtsfuldmægtig Erik B. Smith og fuldmægtig Marianne Ziirsén, som har medvirket ved debatoplæggets opbygning.

– Og hvad skal der så ske nu?

– I første omgang skal sagen drøftes igennem på bred basis i partiforeningerne. Og det er vel så person-

lige anliggender, det drejer sig om, at man sikkert kan få en god aktivitet om sagen, hvilket jeg mener er vigtigt for at opnå en væsentlig dækning for synspunkterne i befolkningen, inden de bliver gennemført. Så længe denne debat ude omkring foregår, sker der ikke noget. Justitsministeriet har også et udvalg siddende, som overvejer ægteskabslovgivningen med henblik på et oplæg. Når dette kommer, vil det vel være naturligt at finde frem til en samarbejdning af de nye tanker.

Hvad er det vigtigste

– Det udsendte oplæg rummer mange betydningsfulde nydannelser. Hvad er det vigtigste?

– Det vigtigste er, at man på visse punkter vil ændre lovgivningen med henblik på en større ligestilling af samliv og den nuværende ægteskabsform. Udvalget mener også, at man af hensyn til kønnenes ligestilling bør ændre aldersbestemmelserne for at kunne indgå ægteskab uden overøvrighedens samtykke. I dag skal en mand være 20 år for at kunne gifte sig, medens en kvinde kan gifte sig, når hun er 18 år. Da de unge i dag modnes tidligere end før, mener vi, at alderen bør sættes til 18 år for begge køn.

Forslagene vedrørende ægteskabslovgivningen kan sammenfattes i 3 hovedpunkter: en fuldstændig ligestilling af ægtefællerne, en udvidet adgang til indgåelse og opløsning af ægteskaber og langt større muligheder for ægtefæller til at aftale de retsvirkninger, som de ønsker deres ægteskab skal have.

I sidstnævnte henseende kan nævnes, at et flertal af udvalget mener, at den gensidige under-

holdspligt mellem ægtefæller ikke behøver at være gældende for alle fremtidige ægteskaber, men at parterne ved indgåelse bør vælge, om de ønsker en forsørgelsesret/pligt, hvis ægteskabet opløses.

Både fra retssikkerhedssynspunkter og ud fra den betragtning, at folk i øjeblikket kan komme ud for at skulle henvende sig til femseks forskellige myndigheder, hvis sagen skal til domstolene, mener vi, at det må være praktisk, at det er een myndighed, som afgør alle de spørgsmål, der opstår i forbindelse med et ægteskabs opløsning: forældremyndighed, samkvemsret, bidrag, bodeling, retten til boligen o.s.v.

Forsørgerpligt og de »papirløse«

– Forsørgerproblemet er ofte en penibel affære ved en skilsmisse. Hvorledes tænker man sig de nye regler?

– Under ægteskabets beståen giver forsørgerpligten sjældent anledning til problemer. Den føles naturlig. Derimod kan der vel nok sættes et spørgsmålstegn ved, hvorvidt det er rimeligt, at en ægtefælle kan blive forpligtet til at betale underholdsbidrag til den anden i mange år efter ægteskabets opløsning. Udvalget har den opfattelse, at man bør ændre loven, således at parterne fremtidig selv kan vælge, om de ønsker gensidig forsørgelsesret eller pligt efter ægteskabets eventuelle opløsning. Det forudsætter, at der er taget stilling til sagen, før vielsen finder sted. Hvad opløsningen af et ægteskab angår, foreslår udvalget, at en ægtefælle altid skal have ret til at kræve separation, og at separationstiden nedsættes til et halvt år, hvilket er ensbetydende med ret til en ensidig ophævelse af ægteskabet. En række af de eksiste-

rende skilsmissebestemmelser vil hermed forsvinde. Det vil også gælde utroskab som skilsmissegrund. Ved at fjerne denne omstridte bestemmelse, kan overilede beslutninger om skilsmisse sikkert undgås.

– Hvad med de »papirløse ægteskaber« og deres retsstilling?

– Afsnittet om »faktisk samliv« – altså de papirløse ægteskaber – behandler de problemer, denne form for samliv rejser. Faderen er her således stillet, at han i forhold til de fælles børn er næsten retsløs. Han har ikke under samlivet del i forældremyndigheden og har ved samlivets ophør ingen mulighed for at få den tillagt. Han vil kun under ganske særlige omstændigheder kunne få samkvemsret. I relation til børnene bør forældrene ligestilles, uanset om de lever i ægteskab eller ej, således at de under alle faste samlivsformer, altså også hvis forældrene er medlemmer af en storfamilie, har forældremyndigheden i fællesskab. Man vil i så fald også skulle tage stilling til, hvem der skal have forældremyndigheden, hvis samlivet bringes til ophør.

Forskelsbehandling bør man undgå

Til dette følger sig så de problemer, som ligger uden for den egentlige familielovgivning, først og fremmest dem, der opstår på grund af skattelovgivningen og sociallovgivningen. Det har været stærkt kritiseret, at der sker en forskelsbehandling, i nogle tilfælde til fordel for ægteskaberne og i andre tilfælde til fordel for de »papirløse ægteskaber«. Her mener vi, at det bør tilstræbes, at man så vidt muligt opnår en ligestilling mellem faktisk samliv og ægteskab, således at der ikke er hensynet til, om man kan tjene i skat eller bedre få en bolig

og lign., der er afgørende for, om man indgår ægteskab eller ikke.

– Modtagelsen af oplægget har været god?

– Ubetinget. Pressen har gennemgående været meget positiv. Enkelte dele af pressen har misforstået visse ting i oplægget. Således havde et blad formet en overskrift, hvori det hed, at nu skulle helsøskende frit have lov til at gifte sig. Det foreslås ikke! Oplægget foreslår, at der gives halvsøskende mulighed for at indgå ægteskab.

Socialdemokratiets retsreformudvalg har ikke med oplægget haft i tankerne at fremme en opløsning af familiemønstret. Der er alene tale om at få skabt en lovgivning, der svarer til nutidens syn på familien, således som det også siges i Socialdemokratiets arbejdsprogram, der vedtoges på kongressen i 1969.

Konferencer – holdes i lyntoget

Pladsbillet til lyntog blev for »mødefolk« overflødig; da DSB fra mandag den 1. oktober indførte konferencekupeer på to lyntogsstrækninger og i tilgift serverer en kop kaffe med brød eller en øl.

Konferencekupé er en ny DSB service, som henvender sig til kunder, der rejser til og fra møde og hvorefter en conference i toget kan være en effektiv forberedelse – med et par telefonfrie timer!

Kupeeren er forsynet med skiltet: Conference – og kun stewardessen bryder ind for at servere en forfriskning.

Konferencekupeeren reserveres i lyntoget på 1. klasse, og for kupeeren betales for fire personer minus 20% – men op til seks personer kan deltage i konferencerejsen for samme pris.

Skattepolitik

Interview med folketingsmedlemmerne Hans Lund (S) og Lauge Dahlgaard (Rv)

Vi indleder interviewet med dette spørgsmål:

Finansministeren har udtalt, at skal de nuværende offentlige ydelser blot nogenlunde opretholdes, er der ringe muligheder for en væsentlig lempelse af indkomstskatterne?

Lauge Dahlgaard: Det er en generel udtalelse. Hvis finansministeren dermed mener, at hvis de nuværende offentlige udgifter skal opretholdes, så er det ikke let at lave om på indkomstbeskatningen, så kan det visse godt passe. – Men der er to problemer i skattepolitikken: – det ene er, om man kan sænke det samlede skatteniveau; det andet det er, om man indenfor den udgiftsramme, som man nu har, kan foretage omlæggelser; og selvfølgelig kan man da det!

Hans Lund: Jeg mener, at der snart kun er en mulighed for skattelettelse; og det er, at man skærer ned på de offentlige udgifter. Spørgsmålet er så, hvor man skal skære ned. Det er altid her det springende punkt er. Men man kan vel nok også mildne skatten ved en omlægning; og her er spørgsmålet, om man ikke snart bør revidere vort personskattesystem, således at man kommer ind på en bruttoindtægtsbeskatning i stedet for nu, hvor man har de mange fradrag.

Omfordeling af skatterne på vej?

Regeringen synes heller ikke at mene, at der er store muligheder vedrørende en omfordeling af skatterne (skatteformerne).

Lauge Dahlgaard: Man bliver nødt til at gøre det. Mon der er noget menneske i dette land, der forestiller sig, at vi om ti eller femten år har noget, der blot minder om den nuværende indkomstbeskatning? Jeg tror det da ikke!

Hans Lund: Jeg mener i hvert fald, at man er nødt til at lægge om på skatterne. Når man tænker på, at man for ganske få år siden havde en fordeling af skatterne mellem direkte og (indirekte) forbrugsskatter på ca. 40% på personskatter og 60% på forbrugsskat, så har man i dag en væsentlig hårdere beskatning af indtægterne, nemlig på godt og vel 50%. Jeg mener, at alle de besparelser, der kan findes, bør komme personbeskatningen til gode.

Marginalfelt – Punktskatter – bilbeskatning

Kunne punktskatterne ikke sættes ind som et led i omfordelingen?

Lauge Dahlgaard: Jeg tror, at man ville gavne skattepolitikken og skattediskussionen, hvis man prøvede at samle sig om et ganske bestemt punkt, nemlig *indkomstbeskatningens margineffekt*. Det er altså det forhold, at når man får sin indkomst i vejret, f.eks. fordi man gør en ekstra indsats, så får vi nu en ekstra beskatning på 60–65%, og oveni er der så for nogle mennesker nogle socialydelser, der falder væk. Resultat: At der f.eks. er en indtægtsstigning på 100 kr., og af denne indkomststigning får mange kun lov at beholde de 15 kr.! Den problemstilling mener jeg, at man skal hage sig fast i, med det sigte, at de muligheder, man måtte kunne komme frem til enten ved at nedbringe det samlede skatteniveau eller ved skatteomlægning, bør komme til gode netop en nedbringelse af det, jeg altså her har kaldt *skattesystemets marginalfelt*.

Vi har i de seneste uger fulgt skattediskussionen og erfaret, at regeringen kommer med forslag om forhøjet formuebeskatning, forhøjet selskabsbeskatning, forhøjede tak-

ster m.v.; det drejer sig om beløb, der ikke er helt små. Disse ekstra-indtægter bør efter min mening komme indkomstbeskatningen til gode, således at marginalbeskatningen bliver bragt ned på et mere rimeligt niveau.

Kunne punktskatterne ikke her også komme ind i billedet?

Lauge Dahlgaard: Det kan de godt. Men det er spørgsmålet nu, hvor mange penge der kan komme ind ved punktskatter. Vi har nok Europas højeste punktskatter her i landet; og det kan nok være at bajeren kunne tåle lidt mere. Den er nu ellers dyr nok.

Hans Lund: Spørgsmålet er, hvor langt man kan gå med punktskatterne. Hvis man tænker sig en vis samordning med det øvrige Europa, er det vel ikke lige punktskatterne, der skal hæves. Vi må heller ikke glemme, at jo højere punktskatterne er, jo mere smugleri o.l. får vi.

Hvordan ser man på bilbeskatningen?

Hans Lund: Jeg ser sådan på bilbeskatning, at hvis man skal lempe bilbeskatningen, så skal det være på de områder, der har med sikkerhedshensyn at gøre.

Kunne man øge bilbeskatningen som led i den økonomiske politik?

Hans Lund: Det er igen et spørgsmål om, hvad man vil i så henseende. Men man skal jo også passe på, at man gør tingene så dyre, at det man kalder almindelige mennesker bliver udelukket fra alle de goder, der er indenfor dels det almindelige forbrug, dels det man kalder bilforbrug.

Lauge Dahlgaard: Indenfor visse grænser tror jeg, at en høj automobilbeskatning ikke er nogen dårlig beskatningsform. Den tager penge fra folk, der har råd til at have bil, og det vil dog sige folk, der lever noget over det, man kalder eksistensminimum; og *hvis folk har brug for bilen*, så får de jo fradragsmuligheder i forbindelse med indtægtsangivelse, som gør, at bilskatten virker nogenlunde rimelig. Selvfølgelig er det et spørgsmål, om vi er kommet derop, hvor man skrabber bilen for sikkerhedsudstyr – og om den i Danmark forholdsvis store ulykkesfrekvens har sammenhæng med den høje automobilbeskatning. Det synes jeg nok kunne være interessant at få belyst.

Højere moms?

En momsforhøjelse er også inde skattedebatten?

Lauge Dahlgaard: Momsen har jo sammenlignet med indkomstskatten den iøjnefaldende fordel, at den er lettere at administrere. Når man tænker på indkomstbeskatningen, så har politikere og finansministre og befolkningen vrøvl med den hver eneste dag. Tager man moms og punktsskatter, så har vi vrøvl, hver gang vi i folketinget ændrer på satsene, men så har vi ellers fred, indtil vi piller ved dem næste gang. Ud fra det synspunkt er der noget, der taler for, at vi bruger de indirekte skatter til at aflaste indkomstbeskatningen. Vi har her i landet den højeste indkomstbeskatning i Europa, vi har omtrent den højeste punktbeskatning. Vi ligger – når bortses fra Norge – i toppen, når der drejer sig om moms'en. Det betyder, at det er lidt vanskeligt at angive, hvor vi skal lægge skatetrykket hen. Jeg ser, at man fra

S.F.'s side er ved at kombinere mulighederne for en momsforhøjelse med Ø.D. – Jeg tolker det derhen, at S.F. for tiden prøver på, hvordan de kan forlade deres hidtidige standpunkt om, at moms'en ikke må sættes i vejret.

Hans Lund: En momsforhøjelse er vel nok en mulighed, hvis det sker på den måde, at der ydes den fornødne compensation. Der er jo det med indirekte skatter, at de er tilbøjelig til at vende den tunge ende nedad. Men jeg så gerne en omlægning, hvis man kunne fritage de små indtægter for skat og lade dem nøjes med moms som beskatningsform. Det er også rigtigt, hvad Lauge Dahlgaard siger, at moms'en er lettere at kontrollere, og at den er mere populær end den direkte skat. Men nu er det jo sådan, at befolkningen ikke skønner på, hvad de får af offentlige goder for skatterne. Når Lauge Dahlgaard siger, at vi har den højeste beskatning i Europa på indkomst og forbrug, så er grunden jo bl.a. den, at vi har løst næsten alle offentlige opgaver over skatterne, hvorimod man i mange andre lande har ladet arbejdsgeberne betale betydeligt større bidrag.

Moms'en er også vanskeligere at unddrage sig end indkomstskatten?

Hans Lund: Ja, det er da rigtigt. Og hvis man kunne finde nogle af de 10–15 mia. kr., som man fabler om unddrages skattevæsenet gennem moms'en, så jeg da gerne den-
ne ordning.

Er det rigtigt, at man påstår, at lønmodtagerne er interesseret i momsbeskatningen, såfremt der kompenseres over skatteskalaen?

Lauge Dahlgaard: Nu er der jo nok forskel på lønmodtagerne – enten der er tale om storindtægter eller mindre indtægter; interesserne er forskellige. Men man kan vel udtrykke det, der ligger i dette spørgsmål på en anden måde: nemlig at dem, der enten af ærlighed eller mangel på mulighed for at unddrage sig indkomstskatten, er interesseret i at skatten lægges over på moms.

Hans Lund: Der er ikke tvivl om, at der kan tages noget hjem på besparelser. Men også jeg tror, at det er ret begrænset; for en stor del af de offentlige udgifter består jo af lønninger, som er overenskomst-

fastsatte. Jeg er også klar over, at skatterne indgår i finanspolitikken. For at følge Dahlgaard op, vil jeg gerne stille det spørgsmål: Om vi i vor finanspolitik – i vor konjunkturpolitik – måske har kørt i et forkert spor. For mig at se har der været noget mærkeligt i, at man har kunnet klare konjunkturpolitikken ved at udskrive mere i skat og hæve rentefoden. – Thi bagefter har man jo så givet kompensation på forskellig vis; man har f.eks. måttet præmiere opsparing, selv om man havde en høj rente; dernæst har man måttet give tilskud, for at folk overhovedet kunne betale den høje rente, man havde pålagt dem! Måske skal vi finde helt nye veje i vor finanspolitik. Vi skal gøre skattepolitikken til det egentlige: altså kun det at dække de offentlige udgifter; alt det andet må ordnes ad direkte vej.

Lauge Dahlgaard: Jeg vil gerne vide, hvad det vil sige, at »det andet skal ordnes ad direkte vej«?

Hans Lund: For mig betyder det, at man virkelig har en planlægning, at man planlægger, hvilke områder man vil fremme, og hvilke man vil holde tilbage. Der foregår jo investeringer både i den offentlige og private sektor, som godt kunne vente; til gengæld er der måske virkelig fornødne investeringer, som burde have været fremmet.

Lauge Dahlgaard: Vi har i mit parti i den seneste tid beskæftiget os med, hvordan man kan nedsætte de offentlige udgifter, og vi er kommet til det resultat, at det er ikke sådan, at man blot kan tage finansloven og så sige: at det tal sætter vi ned med 10% og det med 50%. Det at spare betyder, at man skal gå bag om den politik, som de en-

kelte størrelser, finansloven er udtryk for; og man skal ind i en ganske detaljeret vurdering af de enkelte elementer i de forskellige ordninger. Det med at lave en sparepolitik og så få at vide, at det skal laves i løbet af 14 dage – det er det samme som at sige, at så har man ikke tænkt denne sag igennem! For mig at se er regeringens oplæg noget i den retning.

Hans Lund: Der er ikke tvivl om, at vi i politik arbejder alt for lidt med det langsigtede. Det er alt for ofte den lille, billige politik, der skal føres. Det, vi mangler her i landet, det er nok nogle flere statsmænd og nogle færre politikere. For politikere er der i hvert fald nok af.

Skal proportionalstrækket forlænges?

Vil forlængelse af det første lange stræk på skatteskalaen (proportionalstrækket) være vejen til en lettelse af indkomstskatten?

Lauge Dahlgaard: Jeg har to ting at sige til det. Det ene er, at det provenumæssigt er kolossale beløb, det drejer sig om; og det vil sige, at hvis man ikke har mange penge at gøre godt med, så kan man kun forlænge strækket *ganske lidt*. Det andet er, at mit formål med indkomstskattepolitikken i den kommende tid er at prøve at få marginalskatterne ned, og d.v.s., at jeg vil forsøge at lempe situationen for dem, der sætter deres indtægter i vejret, sådan at der dog bliver noget tilbage. – Jeg er ikke sikker på, at de befolkningsgrupper, som det her drejer sig om, at de overhovedet mærker på deres marginalskat, om man forlænger proportionalstrækket med nogle få tusinde kroner. Det kan snarere være, at det er sat-

terne på 2. og 3. trin i indkomstbeskatningen, der skal reduceres.

Hans Lund: Vi færdes nok her på et meget psykologisk område. Naturligvis er det bittert for skatteyderne, at skattevæsenet tager op til de to trediedele af merindtægten.

På den anden side set må man jo også indrømme, at de stærkeste skuldre skal bære de største byrder. Jeg ser gerne, at man forlænger proportionalstrækket; men det vil jo – som Dahlgaard siger – blive meget dyrt; der skal altså skaffes kompensation. Jeg tror derfor, at man må hen til at beskatte bruttoindtægten så tæt som muligt, og så få en lavere beskatningsprocent. Man ville i hvert fald så nå dertil, at de, der har en merindtægt også siger, at det er lønsomt at have skaffet sig denne merindtægt.

Hans Lund: Det er klart, at man i arbejderkredse også diskuterer dette – og i det hele om, hvordan man får et retfærdigt skattesystem. Det er givet, at der er megen utilfredshed med de store skatteunddragelser. Deter ikke alene de illegale skatteunddragelser, men også, at der i vort skattesystem er indbygget muligheder for legale skatteunddragelser – at man i arbejderkredse er utilfredse med. Det er et spørgsmål, om ikke netop dette sidste er det mest iøjnefaldende. Jeg tænker bl.a. på, at når man ser annoncer om, at hvis man gør sådan og sådan, så sparer de så og så meget i skat. Det giver mange mennesker anledning til overvejelser, om vor indkomstbeskatning er, som den skal være.

Lauge Dahlgaard: Jeger ikke uenig med Hans Lund i dette, men jeg vil alligevel gerne give det en drejning derhen, at i visse tilfælde

er det lovgivningen, der er noget i vejen med – og ikke folk, der benytter lovgivningen.

Hans Lund: Det giver jeg tilslutning til. Og vi skal i folketinget bestrebe os på at komme af med alle de legale skatteunddragelser og de muligheder, som visse fradrag giver for skattesnyd.

Store nedskæringer nødvendige

Er det muligt at komme frem til skattenedsættelser via nedskæring af de offentlige udgifter?

Lauge Dahlgaard: At gennemføre offentlige besparelser er en tidskrævende proces; og der er brug for en stramning af finanspolitikken. Den hurtigste måde at stramme på var at sætte punktafgifterne i vejret. Den næsthurtigste måde er ved at beskære indkomstoverførslerne (det er altså direkte indgreb i socialpolitikken). Det tredje hurtigste er at foretage nedskæring i de offentlige udgifter, som er udtryk for en egentlig offentlig virksomhed, altså et offentligt ressourceforbrug i form af, at man bruger offentlig arbejdskraft m.v. Det sidste er noget, der kan tage år og dag at gennemføre. Derfor vil jeg besvare spørgsmålet derhen, at de besparelsesmuligheder, man i første omgang kan finde frem til, vil jeg ikke anbefale at bruge til skattenedsættelser. For jeg tror, at disse besparelser skal bruges til styrkelse af finanspolitikken.

Lønmodtagerne i klemme

Hvilken betydning har det haft, at mange lønmodtagere, der for få år siden lå på proportionalstræket, nu – i kraft af lønfremgang – er oppe på det progressive skala-

Lauge Dahlgaard: Det har sikkert fået en meget stor betydning for den måde, hvorpå politikerne her på Christiansborg tænker skattepolitik. For en del år siden var man tilbøjelig til at sige, at lønmodtagere – det er udtryk for folk, der har det økonomisk dårligt. Men i dag må vi erkende, at lønmodtagerne både omfatter dem, der har det økonomisk skidt, og dem, der har det allerbedst her i landet. Skal vi finde store befolkningsgrupper med små indtægter, så er det de handlende – så er det en række selvstændige erhvervsdrivende, vi skal over til. Det betyder, at de kræfter, der står bag det største parti i folketinget, er begyndt at tænke helt anderledes skattepolitisk! Det er naturligt. Men dér er det, at man må appellere til, at man ikke glemmer at det ikke er spørgsmålet, om hvorvidt folk er lønmodtagere eller selvstændige – men om man er småkårsfolk eller ej!

Hans Lund: Det tror jeg nok helt kommer af sig selv. For skattesystemet vil være sådan, at det dækker samtlige befolkningsgrupper. Der skal ikke være slagside i vor beskatning. Man skal ikke dele op efter, om det er lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Man må forlange, at den samme indtægt, uanset hvor den er tjent, beskattes på samme vis.

Forhøjelse af det skattefri beløb

Hvordan ser man på tanken om at forhøje det skattefri beløb?

Lauge Dahlgaard: Det er for mig lidt af et problem, om man ikke skal gå over til at beskatte den fulde indtægt, og så i stedet for at arbejde med skattefri beløb give tilskud til erstatning for den fordel, det skat-

tefri beløb hidtil har været. Derved opnår man at få bragt procenterne og dermed også marginalprocenterne ned, hvad også Hans Lund er inde på. Man kan opnå den samme udjævnende effekt, som vi tilstræber.

Hans Lund: Det er rigtigt; og jeg har ingen yderligere kommentar til det.

Skat på produktion?

Hvordan ser man på mulighederne for at tage skatter af produktionen, og betalt af arbejdsgiverne. – Noget der er aktuelt efter vor indtræden i EF?

Lauge Dahlgaard: Jeg tror vi bør overveje at gøre det, måske kombineret med visse bestemte offentlige udgiftsområder, dem der har særlig tilknytning til arbejdsmarkedets problemer, der jo for så vidt kan siges at være en del af de produktionsmæssige omkostninger.

Hans Lund: Jeg tror ærlig talt, at det system, vi har haft herhjemme til ydelser, altså at man har ladet det offentlige betale i stedet for at lægge det over på arbejdsgiverne, har resulteret i, at samtlige borgere har fået del i det sociale sikkerhedsnet, der er skabt. Hvorimod man i mange EF-lande har set, at det er løntageren, der er blevet dækket ind, hvorimod de selvstændige erhvervsdrivende er blevet ladt i stikken.

Lauge Dahlgaard: Vi ser dog vist netop her i landet, at dagpengereformen 'løser' løntagernes problemer, men når det drejer sig om de selvstændige må de selv sikre sig ved forsikringer. Jeg kan godt forstå den ulyst, Hans Lund har overfor dette problem; for jeg gætter på, at han ligesom de fleste i hans parti

tog afstand fra denne form for finansiering den gang, vi diskuterede EF.

Det har jeg for mit personlige vedkommende ikke gjort. Jeg har sagt som sandt er, at vi ikke på grund af EF-medlemsskab er nødt til at ændre vor politik på dette felt; men jeg tilføjer, at vi *i egen interesse* bør ændre vor holdning. Og når vi ser på regeringens ØD-forslag, så er det jo et forslag, der går ud på at opbygge den form for bidrag til samfundet, som arbejdsgiver- og arbejdsmarkedsbidrag er.

Hans Lund: Ja, men dette er jo også for at skaffe kapital, der senere skal komme både samfundet og erhvervene til gode. Det er vel nok det, der er tankerne i regeringens ØD-forslag.

Ingen patentløsning

Det synes at fremgå, at der ikke findes en patentløsning til at få indkomstskatterne ned?

Lauge Dahlgaard: Jeg har gjort den iagttagelse i tidens løb, at enhver skattetanke – den være sig nok så flygtig – den være nok så underbygget – den vækker overalt interesse; og visse steder endog jubel; men i almindelighed viser det sig ubegrundet. Det er fordi det nuværende skattesystem ikke er holdbart; så griber man til alle mulige patentløsninger.

Hans Lund: Der er rigtigt; der er ingen patentløsning! Løsningen ligger måske på et område, der kan være svært at forklare: at vi skal skabe en bedre skattemoral; men samtidig med skal vi afskaffe egoismen!

– Selskabsskatten ventes øget?

Lauge Dahlgaard: Selskabsskatten ligger lavt her i landet. Og det

er ikke unaturligt, at regeringen ser på det; for hvad gør man ikke, når man skal ud at lede efter penge. Jeg vil ikke på forhånd tage afstand fra at drøfte spørgsmålet om en øget aktieselskabsbeskatning. Men jeg tror, at det bør ses i en erhvervsmæssig sammenhæng, som regeringen ikke har lagt op til; det må ses i sammenhæng med afskrivningerne. Vi skal måske her indrette os på en anden måde med noget lempeligere regler, som de har det i de øvrige fællesmarkedslande.

Hans Lund: Når man nu tænker på den udvikling, der har været i antallet af aktieselskaber de sidste år, begynder man at spekulere på, om der foregår en spekulation vedrørende aktieselskabsbeskatningen. Derfor mener jeg, at vi bør sørge for at bringe aktieselskabsloven i overensstemmelse dels med den hårde personbeskatning, dels med den beskatning, der foregår ude i verden. Det er klart, at man må ikke pålægge erhvervene større byrder end højst nødvendigt; på den anden side kan befolkningen heller ikke være tjent med at køre med en aktieselskabsbeskatning, der hober formuerne op på få hænder.

Fradragene

Bør fradragene omformes til fradrag i selve skatten?

Lauge Dahlgaard: Det bør være forskelligt for de forskellige fradrag. Drejer det sig om fradrag, der i virkeligheden er omkostningsfradrag, så skal man selvfølgelig fradrage dem i selve indtægten, bruttoindtægten; for det er et led i beregningen af, hvor stor denne indtægt er. Drejer det sig derimod om fradrag, der har at gøre med, hvordan man anvender sin indtægt (lig-

ningsfradrag) så er det i høj grad en diskussion værd – om en omformning til fradrag i skatten.

Hans Lund: Ja, de fradrag, der virkelig har relation til indtægts-erhvervelsen, skal selvfølgelig trækkes fra; men jeg mener, at f.eks. for lønmodtagernes vedkommende må man måske nok gøre det til en mellemregning mellem arbejdsgiverne og lønmodtagerne, i stedet for at man opgør det på selvangivelsen; fordi det er fradragene, der dels gør selvangivelsen indviklet, dels gør ligningsarbejdet meget krævende.

Til slut spørger vi om, hvordan jordspekulationen skal betragtes i lys af den anspændte skatteproblematik?

Lauge Dahlgaard: Jeg tror, at jord altid vil blive omsat til den højeste pris, man kan opnå. Spørgsmålet om jordspekulation og jordpriser er noget, man ikke kan komme udenom. Men det kan man ikke ændre på gennem beskatning, men kun ved at føre en økonomisk politik, der medfører at inflationen, som er spekulationens kilde, ophører. Beskatning af jorden, hvad enten det er den løbende beskatning i form af ejendomsskatter, eller det er en særlig indkomstskat ved omsætning, kan medføre, at samfundet får sin del af jordværdistigningen, men jordprisen stiger, så længe vi har inflation.

Hans Lund: Dette her har nu også noget med belåning at gøre. Vi har været enige om, at det har været uheldigt i mange år, at det var låntageren, der fik gevinsten – og långiveren tabet. Hvis man ikke sikrer sig, at sparerne kan bevare værdien af deres opsparede kapital, tror jeg, at presset på jord og ejendomspriser vil blive endnu større.

Benguela jernbane og partisaner

Den afrikanske Benguela jernbane vil få et nyt problem, når den om få år går over til diesel-drift: Hvad skal man stille op med 97 millioner eucalyptus-træer? De 109 nuværende lokomotiver på den strategisk vigtige bane fyres med eucalyptus-tømmer.

Den ensporede bane strækker sig fra den sydatlantiske havneby Lobito 1.350 km østpå tværs over portugisisk Angola til grænsen til Zaire. Det er den mest direkte og billigste eksportroute for kobber og andre mineraler fra det sydlige Zaire og Zambia til Europa og USA.

Samtidig med at betjene en stor del af Angola er Benguela jernbanen Centralafrikas eneste direkte jernbaneforbindelse til Atlanterhavet. Ved at benytte banen fra Lobito afkortes sørejsen med omkring 2.500 sømil sammenlignet med afskibning fra sydøstafrikanske havne.

Benguela-banen blev oprindeligt finansieret i London, og briterne har stadig omkring to tredjedele økonomisk kontrol med det selskab – CFB – der driver banen. Den blev færdigbygget i 1928 og i 1931 forbundet med BCK-banen ind i det daværende Belgisk Congos Katanga-provins.

Eksporttrafikken drejer sig hovedsageligt om kobber, kobolt, mangan og zink fra Zaire og kobber fra Zambia. Majs og andre landbrugsprodukter fra Angola fragtes også med banen. Importen, der transporteres, drejer sig mest om stykgods som for eksempel maskineri til minerne i Zaire og Zambia.

Jernbanen udgør et dilemma for frihedsbevægelsen, der håber at bringe portugisisk regime i Angola til afslutning. Jernbanen er et ømfindeligt mål, og hundreder af kilometer spor kan ikke bevogtes døgnet rundt. Men hvis partisanerne

ødelægger banelegemet eller angriber tog, skader de Zambia og Zaire, der i langt højere grad end Portugal er afhængig af mineraleksporten.

En befrielsesbevægelse, der kalder sig UNITA (det står for: Den Nationale Union For Fuldstændig Uafhængighed For Angola) måtte allerede i 1969 konstatere dette med afsky. UNITA slog til mod jernbanen, og Benguela jernbaneselskabet svarede med at indstille videretransport af gods fra Zambia i adskillige måneder. Zambias hovedstad Lusaka fik meddelelsen herom, mens usolgt kobber hobede sig op, og der tilgik UNITA en reprimande. Officiel støtte fra Zambia til UNITA blev samtidig indstillet.

De første partisanangreb i 1966 forårsagede, at Benguela selskabet indstillede sin passagertrafik tværs over grænsen. Zaire meldes ivrig efter at få den genoptaget.

Nu er der kun få alvorlige angreb, men det sker, at partisanerne beskyder togene – tilsyneladende mest for at dokumentere, at partisanerne stadig er der. Den sidste alvorlige episode fandt sted 1. april i år, da en fyrbøder blev dræbt under et angreb på et tog i nærheden af Luso omkring 320 km fra grænsen til Zaire.

En pansret jernbanevogn med portugiske soldater kører forrest i alle tog på de sidste 600 km fra Caunza til grænsen. Om natten kører ingen tog længere end til Munchango omkring 525 km fra grænsen på grund af risikoen for partisanangreb.

Jernbanepersonel siger, at denne indstilling af trafikken efter mørkets frembrud ikke materielt reducerer banens kapacitet. Den værste »flaskehals« er de stejle kurver, »så det er mere terænet end terroren, der begrænser udvidelse af godsmængden«, siger Benguelas direktør J. Martin Lopes.

For at reducere antallet af stejle kurver er banen ved at blive forlænget, med bløde sving visse steder, og dette arbejde ventes afsluttet til april næste år. Herefter menes godstransporten at kunne øges fra to millioner tons årligt til tre millioner tons.

Denne udbygning skulle også være til gavn for passagertrafikken. I øjeblikket tager det tog fra Lobito femten en halv time og 44 standsninger at køre de 425 km til Nova Lisboa.

Men hvad med disse eucalyptustræer?

Benguela selskabet beplantede uhyre arealer langs sine skinner for at få brændsel, fordi det dengang var vanskeligt at bringe kul frem til damperne. Tilsyneladende er der ikke noget eksportmarked for eucalyptustræ, og derfor undersøger jernbaneselskabet i øjeblikket mulighederne for at bygge en papirfabrik, hvor træet kan udnyttes.

Men overgangen til diesel-drift kommer foreløbig til at tage nogen tid. Der er stadig mulighed for entusiaster for at få en rejse ombølget af røgen fra de gamle, træfyrede dampere.

Viggo W. Pedersen.

Jens Risgaard Knudsen, formand for folketingets ØD-udvalg, adværer i denne artikel befolkningen mod at lade sig narre af den lille gruppe økonomiske magthavere, der ikke ønsker forholdene ændret og derfor beskriver forslaget om økonomisk demokrati som noget virkelighedsfjernt.

En anden fordeling forudsætningen for økonomisk indflydelse

Spørgsmålet om økonomisk demokrati trænger sig mere og mere på. Den folkelige baggrund for kravet om økonomisk demokrati bliver stærkere og stærkere.

Det er kun glædeligt, og i høj grad også forståeligt. Uanset vort mangeårige politiske demokrati er sandheden nemlig den, at hvad angår demokrati i arbejdslivet har vi meget at indhente. Noget er der selvfølgelig sket på dette område. I kraft af fagbevægelsens særlige styrke her i landet er der gennem overenskomster og aftaler opnået indflydelse og medbestemmelse ude omkring på arbejdspladserne. Det er blot ikke tilstrækkeligt. Samfundsstrukturen har forlængst berettiget lønmodtagerne til en langt større medindflydelse og medbestemmelse.

Sagt med andre ord, arbejdere, funktionærer og tjenestemænd har krav på at der snarest gennemføres et langt mere udbredt demokrati i arbejdslivet. Vi bør imidlertid gøre os klart, at virkeligt demokrati i arbejdslivet forudsætter, at der gennemføres en helt anden fordeling af den økonomiske indflydelse i samfundet og på den enkelte virksomhed.

Vi er i disse år vidne til en stærkt stigende tendens til, at stor økonomisk magt samles på forholdsvis få hænder. Ti procent af skatteyderne ejer over 60% af formuerne, men

det er værre endnu. En lille del, kun 0,7% af Danmarks skatteydere ejer over 25% af de samlede formuer her i landet.

Det er udemokratisk

Den meget skæve fordeling af formuerne og dermed ejendomsretten må være et spørgsmål der i den kommende tid må føre til større interesse for en gennemgribende og langt mere retfærdig ordning på dette vigtige samfundsområde.

Der er således ikke alene behov for større lighed i fordelingen af indkomster. Behovet for større lighed i fordeling af formue og indflydelse har krav på den samme interesse. Med henblik herpå vil en politisk løsning imidlertid være påkrævet. Bortset fra de økonomiske magthavere, som kun udgør en snæver kreds af befolkningen må alle andre medborgere være interesseret i at få det nuværende mønster ændret.

I bestræbelserne for at gennemføre en øget medbestemmelse, forudsættes at spørgsmålet om ejendomsretten til produktionsmidlerne ændres, som allerede foreslået i det af regeringen fremsatte forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret.

Økonomisk demokrati ikke noget virkelighedsfjernt

Uden tvivl er dette også forklaringen på at regeringens lovforslag har givet anledning til en voldsom og usaglig kritik fra de snævre kredse indenfor dansk erhvervsliv, hvorom den økonomiske magt i dag koncentrerer sig. Omvendt må det også understrege nødvendigheden af at regeringens lovforslag om økonomisk demokrati fortsat får en central placering i den politiske diskussion. Der er heller ingen tvivl om, at den kommende tid vil vise, at der med regeringens lovforslag

sigtes på noget meget højaktuelt. De økonomiske magthavere vil ikke få held til, trods store anstrengelser at bibringe befolkningen det indtryk, at der med økonomisk demokrati er tale om noget virkelighedsfjernt.

Spørgsmålet om gennemførelse af økonomisk demokrati vil uden tvivl få en stærkere og stærkere folkelig opbakning.

Ud fra en nøgtern politisk vurdering må man erkende, at det vil være ønskeligt, såfremt der kan blive tale om en bred politisk løsning. Der er nemlig behov for en holdbar løsning. Vi må ikke se bort fra, at holdbare politiske løsninger ofte forudsætter en bred enighed i Folketinget. Vi skal imidlertid ikke regne med nogen positiv støtte fra konservativ side. Og heller ikke fra Venstres side. Ganske vist taler VK-partierne ofte og gerne om, at vi skal have økonomisk demokrati, men det er en tale uden reel indhold. VK-partierne fører kun den tal, fordi de ved, at der også indenfor deres partier er en stigende interesse for en demokratiseringsproces i det økonomiske liv. Men når alt kommer til alt, så er der ingen tvivl om, at VK-partierne vil lade deres stilling være afhængig af den modstand, til økonomisk demokrati, som er kommet til udtryk fra de snævre kredse i befolkningen, som i forvejen behersker den økonomiske magt.

ØD en politisk korsvej for Det radikale Venstre

Tilbage står spørgsmålet om, hvordan Det radikale Venstre vil placere sig under de videre politiske forhandlinger om økonomisk demokrati. I Det radikale Venstre er der vel nok delte meninger. Alle rede af den grund vil Det radikale

3-D plan for nyt t-banetog

Et t-banetog, der kunne blive prototype for næste »generation« af rullende materiel på t-banen, er ved at blive udformet af London Transport.

De strenge begrænsninger for dybtgående tunneltog – skabt af tunneldiameter og -kurver – betinger, at nyt materiel må have sam-

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Venstre inden længe sikkert komme til at opleve, at de i denne situation står ved en korsvej. Det radikale Venstres folketingsgruppe har allerede erkendt, at den eksisterende fordeling af formuer og indflydelse i arbejdslivet er uholdbar. Ligesom den radikale folketingsgruppe også har tilkendegivet, at man vil arbejde for ændringer i dette mønster. Der er heller ikke blevet lagt skjul på, at efter radikal opfattelse er det nødvendigt at imødegå tendensen til, at stor økonomisk magt samles på forholdsvis få hænder. På denne baggrund bliver det i den kommende tid interessant, nærmere, at få afklaret hvor de radiale vil placere sig i diskussionen om økonomisk demokrati. Med deres eget bidrag til diskussionen om økonomisk demokrati kan de i hvert fald ikke holde til at trække på samme hammel som de konservative og venstre.

I diskussionen om samarbejde om ØD skal det understreges, at Socialdemokratiets ønske om en bred politisk løsning ikke må forstås derhen, at man fra Socialdemokratiets side har i sinde under de videre forhandlinger at lade afholde politisk udsalg.

En for den brede befolkning tilfredsstillende løsning må nemlig forudsætte, at økonomisk demokrati føres ud i livet, efter de retningslinier der allerede er skitseret fra Socialdemokratiets og fagbevægelsens side.

me dimension og form som de nuværende, moderne tog. Men LT sigter navnlig på et tog med bedre driftssikkerhed, bedre automatisk kontrol, betydelig forbedret kørselskvalitet, lavere støjniveau, bedre ventilations- og varme anlæg og mindre vægt for at holde strømforbruget nede og forbedre togets præstation.

Design

En designkontrakt er blevet underskrevet med det britiske firma, Metro-Camell Ltd., Birmingham, efter indbydelse til en række andre firmaer – også franske og vesttyske – om at fremkomme med deres egne ideer inden for de givne specifikationer.

LT vil nu lade en prototype af toget bygge i form af et 8-vogns tog (to sæt med fire vogne). Samlet pris for prototype og forbundne udviklingsprogram/afprøvninger bliver ca. kr. 30 millioner.

Leveringen af prototypetoget gør det muligt at gennemprøve og udvikle de nye forbedringer og udstyr før ordren placeres på egentlig produktion af nyt materiel, som bliver nødvendig fra 1978 og fremefter for at udskifte resterende før-

krigstidstog samt med henblik på fremtidige nye afsnit af Fleet linjen.

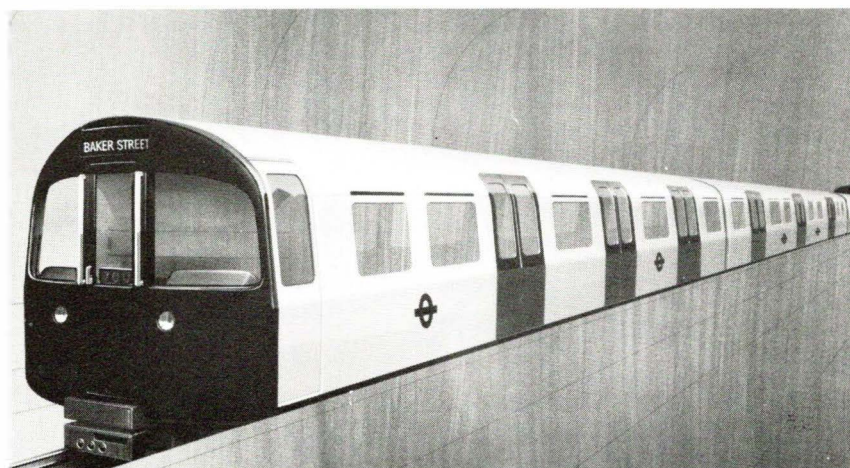
Planlæggerne ser væsentlige fordele ved bygningen af et – måske tilsyneladende kostbart – prototypetog.

En talsmand for LT siger til DLT's korrespondent: »En af grundene til prototypen er, at vi kan udføre detaljeret udviklingsarbejde i praksis. Den alternative vej – at afprøve de enkelte nye ideer og tilpasse eksisterende vogne – ville ikke blot gøre udviklingstakten langsommere. Hvis man indbygger nye ideer i produktionsfremstillet materiel uden først at have afprøvet dem, opstår risiko for alvorlige begyndervanskeligheder med deraf følgende ulemper for passagerene.

Derfor har vi valgt at virkeliggøre planen om et fremtidens t-banetog i form af en prototype, der kan fungere som bevægelig »prøvegrund«. Alle nye ideer og udstyr vil kunne bedømmes under reelle forhold – iberegnet passagerkørsel – inden ordre placeres«.

LT håber at få prototypen leveret i 1975, hvorefter den vil blive afprøvet i et par år.

Toget vil senere indtage sin plads som et almindeligt tog i LT's »park«.

LØNDEMOKRATI?

I format 6 × 9 cm. 18 linier med 0 kommentar, så kort og letfatteligt kan blåøjet medlem af DLF orienteres om fuldbyrdet voldtægt på sine illusioner, om at der nu i 1973 med DLF's hjælp skulle blive det antal stillinger i 15. lrm., der ville give et antageligt antal af indeklemte lkf. i 13. lrm. andel i den lønfremgang til 17. lrm., det har været muligt for lkf., der har været gunstigt placeret i det geografiske lotterispil om disse pladstildelinger.

At det ude i landet blandt medlemmerne har været den opfattelse, at der ville komme 150 pladser i 15. lrm. med 75 pladser i forrige og 75 ved denne puljefordeling i 1973, burde ikke have været ukendt for DLF's daglige ledelse, ja, hele hovedbestyrelsen. At det måske ikke netop forholdt sig sådan, og det har ligget klart for medlemmerne, kan kun skyldes den for dårlige kontakt ud fra DLF til medlemmerne.

Ejendommeligt ser det ud, at medens det i andre forbund kan gå ud til deres medlemmer forud for lønforhandlingerne, hvad man der vil gå ind for ved lønreguleringerne, så har vi end ikke nu 5 mdr. efter fået andet end denne 6×9 cm nekrolog, der må være en klar tilsidesættelse af § 2, stk. d, i foreningens love, der siger, at DLF gennem vort blad holder medlemmerne underrettet om forhold, der har interesse for dem, og jeg mener, at det manifesterer en total umyndiggørelse af medlemmerne, der aldrig får en chance for at være med til at øve medbestemmelse under sådanne forhold, men måske er jeg for naiv, når jeg mener at mine og andres rimelige lønkrav for vort arbejde ikke er noget uhæderligt, der ikke tåler åbenhed og dagens lys, jeg mener ikke at det er almisser vi skal

have, men forhandling om opfyldelse af rimelige lønkrav, og der er en selvfølgelig forståelse for, at der kan forekomme forhold, der kræver tavshed til forhandlingerne er slut, men der er grænser derfor. Minforudanselse om anslag mod det, der stod som mål for 1 dagsstrejken: at gøre noget for de lkf., der var kommet i klemme ved udviklingen indenfor DSB, efter at DLF's formand på informationsmødet i 1972 havde givet udtryk for betragtninger om, at der måske ikke skulle satses for meget på 15. lrm., men måske noget på at få kørelærerstillinger i MY oprykket i højere lrm. kom til at holde stik.

Da der i tiden selv tæt ind til lønforhandlingerne end ikke var kommet en linie i vort blad, og afd. lige så dårligt informeret, sendte jeg selv gennem min afd. et forslag til hovedbestyrelsen, der efter min opfattelse ville give et rimeligt antal virkelig indeklemte lkf. i 13. lrm. mulighed for i det mindste at rykke op i 15. lrm., jeg måtte dog senere, da der fra anden side fremkom forhold der væltede motiverne i mit kompromisforslag, bede hovedbestyrelsen om at se bort fra mit forslag i deres vurdering, og tilkendegav at det efter min opfattelse nu kun, som forventet, var tilfredsstillende for indeklemte lkf. i 13. lrm., at der blev 150 pladser i 15. lrm. pr. 1.4.73.

At jeg nu med mange andre føler mig svejet af vores hovedbestyrelse, kan vel ikke for nogen være uforståeligt, for det står i dårlig relation til foreningens love, § 2, stk. a-b, om at DLF skal virke for og fremme medlemmernes økonomiske interesser; for medlemmer det er også lkf., der er stationeret udenfor hovedcentre, og 15. lrm. er for dem den eneste mulighed for at få del i lønfremgangen for lkf.

overhovedet eller indenfor rimelig tid.

Det skal pointeres, at vore kørelærere som en selvfølge ønskes op i højere lønramme for deres ydelser, men det måtte aldrig have fået det skær, at de kommer det for de penge, som indeklemte lkf. i 13. lrm. havde påregnet til deres lønmer. DLF burde have satset på at forventningerne fra 13. lrm. om lønfremgang var blevet indfriet nu, og at man så dernæst løste problemet for vore kørelærere, der jo sådan set ikke på nogen måde er indeklemte, men er kolleger, der af interesse og mod merbetaling (honorar) har påtaget sig et hverv som uddannende, og når vor etat har brug for sådanne lærerkræfter, ville det have været rimeligt, at når finansministeriet beslutter at der ikke mere må være noget, der hedder honorar, så at lade DSB søge pladserne som kørelærere opnormeret over finansloven, det kan ikke være rigtigt, at vi selv skal være med til at betale for vore uddannelser, og jeg henstiller til hovedbestyrelsen, at den indanker afgørelsen om dette spørgsmål til højeste retsinstans, for kørelærerstillinger i MY-X-Z har aldrig været opslået som stillinger, og det må være en udvidelse, der ikke har noget at gøre med den almindelige lønudvikling indenfor personalet, men en aktivitetsudvidelse på linie med strukturændring og rationalisering og som sådan kan pengene skaffes udenfor puljebeløbet, der kan så som følge heraf henstilles til lkf., at ingen deltager i uddannelse på dette felt, til der er klarhed og penge til disse ydelser, og at vore instruktører dermed løftes tilsvarende, må jo være logisk.

Da denne lille notits i vort blad jo nødig skal stå som en dødsannonce for samling og samhørighed i og om DLF, og for at gøre forholdet

Udtalelse fra LO's tjenestemands- og funktionærkonference august 1973

19

mellem lkf., der føler sig svejet af foreningen, mindre belastende, henstiller jeg til hovedbestyrelsen, at den alvorligt overvejer alle muligheder, traditionelle som utraditionelle til at råde bod på denne efter min mening bommert, og der ligger forøvrigt i foreningen fra den afdeling, jeg selv tilhører, Esbjerg afd., et ganske glimrende materiale at granske i, det er ikke alene for Es. afd., men for mange andre ligestillede afd., det er forslag der når hele hovedbestyrelsen og medlemmerne gøres bekendt dermed, forventes at ville blive accepteret af alle kollegerne, som en overgangsordning til hjælp for de betrængte. Lad mig ligeledes henstille om, at der kommer mere åbenhed og information mellem DLF og medlemmerne, da kun dette kan give mere trivsel og interesse for vor organisation DLF.

H. Barlo,
lkf., 13. lrm.,
Esbjerg.

En redegørelse for den lønpolitiske linie vil blive givet på fællesmøderne i oktober.

PERSONALIA

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

L. J. Hansen,
lokomotivfører, Nyborg.

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum d. 1-11-1973 frabedes venligst.

I. B. Bjørnaa,
lokomotivfører, Århus.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

W. Hansen,
lokomotivfører, Esbjerg.

Konferencen anerkender det arbejde, som LO's tjenestemands- og funktionærudvalg har udført, og forventer, at dette arbejde fortsætter og udbygges med henblik på en koordinering af lønmodtagernes bestræbelser på at opnå bedre vilkår såvel lønmæssigt som arbejdsmæssigt.

Samfundsudviklingen fremtvinger et stadigt mere intensivt samarbejde imellem lønmodtagerorganisationerne. Samarbejdet mellem FTF og LO som følge af borgfredsaftalen forventes udbygget i de kommende år.

Regeringen bør fastholde lovforslaget om økonomisk demokrati, specielt princippet om at samtlige lønmodtagere omfattes af forslaget. Demokratiseringsbestræbelserne i det danske samfund skal også omfatte tjenestemænd og funktionærer.

Konferencen finder, at der tiltrænges en yderligere klargøring af, hvorledes ØD-forslagets principper om medbestemmelse og kapitalens anbringelse skal gennemføres i praksis indenfor det offentlige område.

De nye SU-aftaler indenfor stat, amter og kommuner er et væsentligt skridt på vej til øget nærdemokrati på de offentlige arbejdspladser.

Bestræbelserne på at koordinere lønforhandlingerne indenfor den offentlige sektor udbygges, og det forventes, at den samtidighed i overenskomstafslutningerne, der hermed er opnået, også fremover vil blive søgt gennemført.

Det igangværende arbejde om funktionærloven bør fremskyndes mest muligt med henblik på en forbedring af funktionærernes ansættelsesvilkår. Samtidig bør man overveje muligheden for at udstrække funktionærlovens tryk-

hedsbestemmelser til de øvrige lønmodtagere. Reaktionære kræfters hetz mod de ansatte i den offentlige sektor afvises på det kraftigste. En forudsætning for en fortsat udvikling mod større tryghed og stigende levestandard er en udbygning af såvel den private som den offentlige sektor.

Med landsoplysningsudvalget til Berlin

Som meddelt i DLT nr. 9 og i cirkulære til afdelingerne vil landsoplysningsudvalget gennemføre en studierejse for 30 medlemmer til Øst- og Vest-Berlin i dagene fra den 29. oktober til den 2. november 1973.

Rejsen foregår med Østersøekspres fra København den 29. oktober kl. 22.45 i sovevogn.

Den 30. oktober besøges firmaet AEG, hvor vi efter en orientering besigtiger ensretter- og banefabrikken.

Den 31. oktober er der heldagsbesøg i Øst-Berlin, men her ligger programmet ikke helt fast endnu.

Den 1. november tager vi om formiddagen på sightseeing i Vest-Berlin, og eftermiddagen er afsat til orientering på egen hånd.

Den 2. november rejser vi efter morgenmaden med »Neptun« tilbage til Danmark, og er i København kl. ca. 17.00.

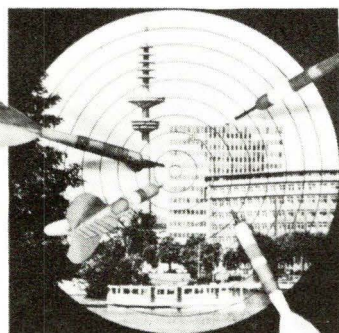
Prisen 550 kr. dækker sovevogns- og pladsbillet, visum samt ophold og fuld forplejning fra ankomst til Berlin og til afrejse Gedser.

Indtegnning foretages ved henvendelse til undertegnede.

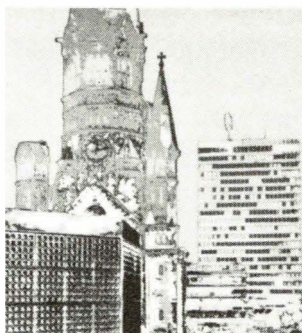
Jørn Thillemann,
Avedøregårdsvej 71,
2650 Hvidovre.
Telf. (01) 78 90 42.

Billige weekendture – tilbud til DSB ansatte

SVEND JØRGENSEN
BLEICHERSVEJ 3-1 TH
269 HELSINGØR

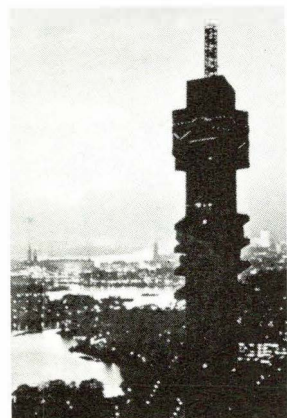

Hamburg

Berlin

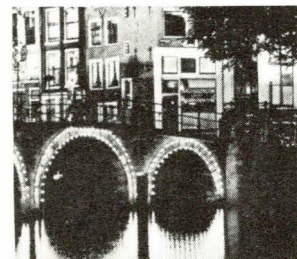
Aalborg

Stockholm

København

Amsterdam

Bruxelles

Igen i år udvides weekendrejsemålene, så der nu er weekendture til Berlin, Hamburg, Amsterdam, Bruxelles, Stockholm, København og Aalborg.

Weekendturene er blevet en succes. For kommende vintersæson sættes der på små 10.000 deltagere. Hotelkapaciteten er udvidet kraftigt, og som følge af stordriftens fordele kan vi nu tilbyde alle DSB ansatte (med fripas) hotelophold, også kaldet »grundarrangement« på weekendrejsemålene.

Et grundarrangement dækker samme ydelse som billige weekendture (÷ jernbanebilletten). Det vil sige 1, 2 hhv. 3 hotelovernatninger med morgenmad, betjening og moms på de basishoteller, der er nævnt i programmet »billige weekendture«.

Grundarrangement pr. hotelovernatning koster i

Berlin	55 kr.
Hamburg	45 kr.
Amsterdam	50 kr.
Bruxelles	55 kr.
Stockholm	55 kr.
København	40 kr.
Aalborg	45 kr.

Ønskes der værelse eller hotel i anden kategori betales et tillæg.

Booking foretages gennem et DSB rejsebureau indtil senest onsdagen før pågældende weekend.

På arrangementer til Berlin, Hamburg og Aalborg er inkluderet et weekend-pass.